

sover Loven praktisk talt fuldstændigt. Naar man altsaa paa Grund af uovervindelige praktiske Vanskeligheder modsætter sig Indsættelsen af en særlig Værge for hvert Barn, er det dog klart, at man maa gøre andet for at rette paa de Mangler, der forefindes, og anstrenge sig for at faa gjort det lovbefalede Tilsyn saa godt som muligt. Det vilde være meget dristigt at paastaa, at det Tilsyn, som vi nu har rundt om i Landet, virker godt og effektivt. For det første forekommer det mig, at det maa være af Vigtighed at faa slaaet fast, at der i hver Kommune skal organiseres et Plejetilsyn, et Tilsyn med Børn. Ved at studere Besvarelsen fra Amterne angaaende Plejetilsyn opdager man, at der er ca. 100 Kommuner rundt om i Landet, hvor der slet intet Tilsyn findes. Det er dog for galt. Der er nogle Steder, hvor man undskylder sig med, at det har været umuligt at finde Personer, der var villige til at paatage sig dette Hverv. Men den Vanskelighed kommer vi vel nu over, naar Hvervet som tilsynsførende bliver obligatorisk. Jeg maa her bemærke til § 5, at jeg ikke holder af Ordet „kan“ i 1ste Punktum. Der staar deri, at Kommunalbestyrelsen kan overdrage Tilsynet til dertil udpegede eller til en eller anden Forening. Jeg vilde ønske og meget bestemt hævde, at der, uanset om der er en Forening, bliver etableret et Tilsyn i hver eneste Kommune. Der er nogle Amter, der svarer, at der intet Tilsyn er i den eller den Kommune, fordi der ingen Plejebørn findes. Det er dog en overordentlig daarlig Grund, thi Plejebørn kan dukke op, hvad Dag det skal være, og skal man saa først til at vælge Tilsynet? — Stykke 3 i § 5 vil jeg gerne have ændret lidt, saa der kom til at staa: Til Udøvelse af Tilsynet benyttes lønnet kvindelig Medhjælp, naar Kommunalbestyrelsen ønsker det. Og jeg skulde ikke have noget imod — tværtimod —, at der blev tilføjet: eller naar Justitsministeren finder det nødvendigt, for det kunde nemlig nok tænkes, at der var Kommunalbestyrelser, som fandt det ganske overflødig at ansætte et saadant lønnet kvindeligt Tilsyn eller Medhjælp. — I § 8 staar der, at den tilsynsførende jævnlig skal tilse Plejebarnet, give Hjemmet Raad og Vejledning og paase, at Opdragerne gør deres Pligt overfor Barnet. Han afgiver en Gang om Aaret, og i øvrigt naar særlig Anledning gives, Indberetning til Tilsynsmyndighederne. Men en Gang aarlig er, synes jeg, alt for sjældent. At give Indberetning 4 Gange om Aaret maatte være langt mere passende, og de vage Udtryk angaaende de tilsynsførendes Opgave kan man heller ikke

være tilfreds med. — Der staar i Stykke 2, § 19, at Justitsministeren kan give Forskrifter angaaende den nærmere Gennemførelse af Tilsynet med de i Loven omhandlede Børn. Mon vi ikke kunde faa det forandret til, at der stod: Justitsministeren giver nærmere Forskrifter — og selvfølgelig giver Forskrifter, der ikke er ens for en Storstad og Landet? Jeg kunde endvidere ønske, at der i Loven kom til at staa et ganske bestemt Paabud om, at der skulde finde et Lægetilsyn Sted med spæde Børn, at Tilsynet ogsaa ganske bestemt aflagde Besøg i Hjem, hvor der var spæde Børn, helst en Gang om Ugen, og at Lægen f. Eks. tilsaa Børnene en Gang om Maanedøn. Jeg tror, at man vilde naa meget derved, naa, at ikke Sygdomme som Kirtelsyge, Rachitis og andre blev kroniske eller senere kom til at koste uhyre mange Penge ved Kurophold, ganske uanset, at de forvolder de stakkels smaa store Lidelser.

Dette er i Hovedsagen, hvad jeg har at bemærke til Lovforslaget om Tilsyn med Børn. Jeg skal slutte med at give begge Lovforslag mit Partis bedste anbefaling.

Marie Lassen: Det er mig en Glæde som mit Partis Ordfører angaaende Lovforslaget om Værgeraadsforsorg for Børn at kunne give dette Forslag min bedste anbefaling. Jeg vil gerne udtale en Tak til den højtærede Justitsminister, fordi han har fremsat Lovforslaget, men jeg vil ogsaa udtale en Tak til Kommissionen af 1918, som har udarbejdet et godt Forslag, som den højtærede Justitsminister i det væsentlige er enig i; og saa vil jeg gerne mindes Kommissionen af 1911, hvis Tanker for en Del ligger til Grund for det Forslag, der her foreligger. Jeg finder det naturligt, at det ærede 9de Medlem for 1ste Kreds (Steincke) forleden Dag dvælede udførligt ved Lovforslaget; jeg synes, det er naturligt, at han føler Skaberglæde over dette Forslag, og kan derfor beribe, at han talte saa udførligt om det — absolut ikke for udførligt. Kommissionen arbejdede i 1½ Aar, og den højtærede Justitsminister har senere haft 8 Maaneder til at omarbejde Forslaget paa de Punkter, hvor han ønskede det omarbejdet. Det er ikke for lang Tid, hvor det drejer sig om saa vigtig en Lov. Derimod finder jeg, at det er en meget kort Tid for det høje Lands-ting, naar man paa knap 3 Uger skal tage Stilling til dette Lovforslag, skal være forpligtet til at gennemlæse Kommissionsforslaget og helst ogsaa kunne sammenligne med Værgeraadsloven af 1905. Nu gaar jeg